

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

INSTYTUT MUZYKI

Jazzowe dyplomy na Uniwersytecie

27 maja w auli UZ przy ulicy Podgórnej 50 odbyły się koncerty dyplomowe studentów kierunku *jazz i muzyka es-tradowa* Instytutu Muzyki UZ.

Na scenie zaprezentowało się dziewięcioro dyplomantów: **Sandra Hohfeld** (wokół), **Paulina Folatko** i **Marcin Łukasiewicz** (gitara), **Maciej Cieśla** (trąbka), **Artur Gacek** (saksofon tenorowy), **Damian Kaczmarek** (saksofony altowy i barytonowy), **Alan Sikora** (fortepian), **Nikodem Pospieszalski** (perkusja) oraz **Marek Styk** (gitara basowa i kontrabas).

Ideą koncertu dyplomowego jest sprawdzenie się w roli nie tylko wykonawcy, ale również aranżera i bandleadera, firmującego występ własnym nazwiskiem. Każdy z dyplomantów przeszedł pełen proces przygotowania do występu: od wyboru repertuaru, poprzez zebranie zespołu (w skład których wchodzili inni studenci, absolwenci oraz goście), aż po przeprowadzenie prób. Na scenie zaprezentowało się dziewięciu liderów i dziewięć zespołów - różnorodnych pod wieloma względami. Było fortepianowe trio, akustyczny kwintet z trąbką i saksofonem, soulowy zespół z trzysobowym chórem czy septet z dwoma saksofonami, trąbką i puzonem.

Również w kwestii stylistyki studenci postawili na dużą różnorodność. Zabrzmiały standardy z niemal wszystkich ważnych nurtów jazzu (bebop, cool, hardbop, free, mainstream), nie zabrakło nowych interpretacji dawniejszych kompozycji, jazzu skandynawskiego, muzyki latin oraz soul. Część wykonawców postawiła na różnorodność (Marek Styk zaprezentował się w dwóch odsłonach: akustyczny kwintet na kontrabasie oraz elektryczny kwartet z gitarą basową; Alan Sikora wykonał kompozycje Bronisława Kapera, Esbjorna Svenssona, własne oraz ... zespołu Coldplay). Inni konsekwentnie trzymali się swoich ulubionych stylistyk i wykonawców (hardbopowy koncert Damiana Kaczmarka; hołd dla Wesa Montgomery'ego w wykonaniu Pauliny Folatko; kompozycje Joe Hendersona i Kenny'ego Dorhama dominowały w repertuarze Macieja Cieśli, zaś Theloniusa Monka w dyplomie Artura Gacka). Sporą odwagą wykazali się Marcin Łukasiewicz (wykonując znane standardy w autorskich, nieszablonowych aranżacjach) oraz Sandra Hohfeld (grając wyłącznie własne kompozycje). Nie zabrakło też akcentu rodzinnego - Nikodema Pospieszalskiego na kontrabasie wspierał jego brat, Mikołaj.

Niewiele osób zdaje sobie sprawę z tego, jak ważne w koncertach dyplomowych są emocje. Nie jest to tylko kolejny egzamin, nie jest to nawet obrona pracy licencjackiej czy magisterskiej. Studenci prezentują swoją pracę przed widzami i wykładowcami, ale przede wszystkim przed sobą. Sami muszą odpowiedzieć sobie na pytanie jaki

FOT. Z WYDZIAŁU

postęp w muzyce i rozwoju artystycznym udało im się osiągnąć. Koncert dyplomowy to swoisty sprawdzian dojrzałości artystycznej, miernik tego, co przez trzy lata udało się wypracować.

W tym roku widać było godziny spędzone na ćwiczeniu z instrumentami, pisaniu aranżacji oraz przeprowadzaniu prób. Tegoroczne dyplomy stały na wysokim poziomie i wszystkim absolwentom należy życzyć powodzenia w dalszej muzycznej karierze. Obyśmy jeszcze o nich usłyszeli.

Marek Styk,
Marcin Łukasiewicz

„Akademia Jazzu na Uniwersytecie Zielonogórkim

Uczniowie zielonogórskich szkół, po raz drugi w tym roku, mieli okazję uczestniczyć w jazzowym wydarzeniu muzycznym. 20 maja 2014 r. w Auli Uniwersytetu Zielonogórkim przy ul. Podgórnej odbył się kolejny koncert z cyklu **Akademia Jazzu** - zorganizowany przez Zielonogórkie Stowarzyszenie Jazzowe. Podobnie jak w poprzednim koncercie, słuchaczami byli uczniowie starszych klas szkół podstawowych oraz zielonogórskich gimnazjów. Zaprezentowany temat *Wokaliści jazzu* przybliżył młodym słuchaczom sylwetki słynnych postaci światowej sceny wokalistyki jazzowej, a także znane standardy.

W koncercie udział wzięli soliści: **Paulina Gołębiowska** (wokal), **Monika Wieczorek** (wokal), **Patrycja Kamola** (wokal), **Joanna Nowaczyk** (wokal), **Joachim Ryczek** (wokal), **Sandra Hohlfeld** (wokal) oraz zespół wokalny i zespół instrumentalny studentów Instytutu Muzyki. **Całość od strony muzycznej przygotowała i poprowadziła Paulina Gołębiowska** (wykładowca w Instytucie Muzyki). Utwory były wykonywane a cappella oraz z towarzyszeniem zespołu instrumentalnego. Zróżnicowany program obejmował między innymi utwory w stylu gospel, swing, bebop.

Propozycja formy edukacyjnej z zakresu muzyki jazzowej spotkała się z dużym zainteresowaniem szkół oraz młodzieży szkolnej. Ideą audycji jest popularyzacja muzyki jazzowej w profesjonalnym wykonaniu, a także zapewniają studentom, absolwentom i wykładowcom kierunku *jazz i muzyka estradowa* Uniwersytetu Zielonogórkim.

Celem Akademii Jazzu jest zapoznanie młodzieży z istotą muzyki jazzowej jako odmianą sztuki muzycznej i poprzez audycje, działania warsztatowe - inspirowanie indywidualnych zainteresowań tym gatunkiem muzycznym. W ramach zajęć uczestnicy mają okazję kontaktu z muzyką „na żywo”, wykonywaną przez grupę doświadczonych muzyków jazzowych.

Akademia Jazzu od lat odgrywa ważną rolę w kształtowaniu zainteresowań muzycznych uczniów zielonogórskich szkół. **Misją Akademii Jazzu jest podnoszenie poziomu wiedzy o współczesnych zjawiskach związanych z muzyką, kształtowanie gustów.** „Wszystko to z myślą o edukacji młodzieży, której z chwilą usunięcia z programu nauczania przedmiotu *wychowanie muzyczne*, brakuje dziś interesujących propozycji rozwijania muzycznych zainteresowań i prezentowania wzorców tej najbardziej wartościowej sztuki muzycznej” [Andrzej Winiszewski]. Audycje muzyczne, elementy działań warsztatowych pogłębiają wiedzę młodzieży na temat praktyki wykonawczej i odpowiadają

FOT. ARTUR MAJEWSKI

FOT. ARTUR MAJEWSKI

FOT. JERZY SZYMANIUK

na pytania związane z poszczególnymi etapami powstawania utworu muzycznego, sztuki improwizacji i aranżacji.

Akademia Jazzu kierowana do młodzieży, jest również interesującą propozycją dla nauczycieli, którzy zajmują się w ramach programu nauczania krzewieniem kultury muzycznej.

Partnerami tegorocznej edycji byli: Gimnazjum nr 6 w Zielonej Górze, Publiczna Szkoła Podstawowa nr 7 w Zielonej Górze, Państwowa Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Zielonej Górze, Instytut Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Projekt zrealizowano przy pomocy środków finansowych Miasta Zielona Góra oraz opieki organizacyjno-technicznej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jerzy Szymaniuk

_INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

_Galeria Pracowni Wolnego Wyboru - nowa przestrzeń wystawiennicza

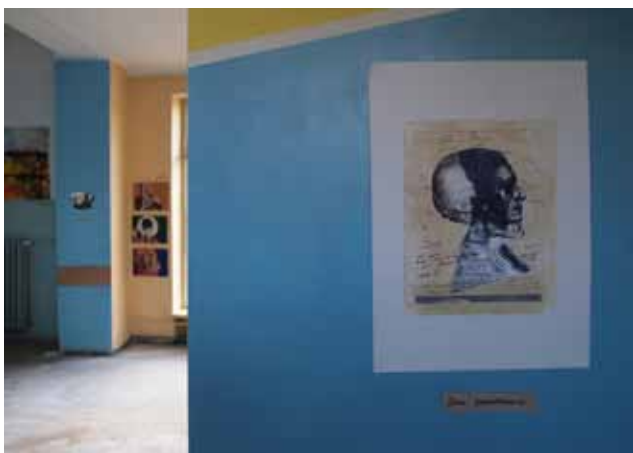
Galeria Pracowni Wolnego Wyboru obecnie ma swoją siedzibę przy ul. Ogrodowej 52, w miejscu, które niegdyś było sklepem spożywczym, później zaś przedszkolem językowym. Wnętrze, pomimo swojego pierwotnego przeznaczenia, a może właśnie dzięki niemu, stanowi ciekawą przestrzeń do różnorodnych prezentacji - zarówno klasycznych dzieł jak i różnorodnych przejawów sztuki najnowszej - od instalacji poprzez performance, aż po street art. Przestrzeń ta znajduje się wciąż w fazie przystosowywania

do wyżej wymienionych działań. Nie oznacza to jednak, że nie zostały podjęte próby konfrontacji z nią w sensie artystycznym. I tak ze spontanicznej inicjatywy pracowni prof. Magdaleny Gryski, której założeniem było otwarcie studentów Instytutu Sztuk Wizualnych na chęć ujawnienia swojego głosu, ukazania swobodnej wypowiedzi jak i poniesienia za nią konsekwencji, była wystawa *Dzień kobiet - wolny wybór*. Prezentacja ta nie miała charakteru zabierania głosu w konkretnym temacie, dawała natomiast asumpt do zajęcia stanowiska wobec aktywności artystycznej w obrębie ISW, jak poza jego granicami. Zgromadzone indywidualne wypowiedzi studentów, mieszczące się w obszarze działań penetrujących nie tylko malarstwo i rysunek, lecz także obiekt-instalację, tekst-typografię, pokazała, że uwolniony potencjał zależy od motywacji twórczej, a także związany z możliwościami warsztatowymi uczestników staje się uświadomionym poszukiwaniem własnego języka artystycznego. Zwłaszcza gdy jest to ich jedno z pierwszych „wyjść” poza mury akademickie. Zgodne jest to z założeniami PWW.

PWW (Pracownia Wolnego Wyboru) powstała w 2000 r. z inicjatywy studentów i pracowników Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej (obecnie ISW UZ) jako następczyni pierwszej przestrzeni wystawienniczej Instytutu - Galerii Intermedialnej, która to koncentrowała się głównie na prezentacji sztuki nowych mediów, obiektu, instalacji i performance (początkowo jej opiekunem artystycznym był Ryszard Woźniak, a zespół realizujący tworzyli Agnieszka Błędowska, Piotr Czech, Helena Kardasz, Paulina Komorowska-Birger, Norbert Marcjanik, Barbara Pa-

nek, Grażyna Wikierska; w 2003 r. powstało Koło Naukowe Pracowni Wolnego Wyboru - opiekunowie: Helena Kardasz, Wojciech Kozłowski do 2009 r.; od 2010 r. KNPWW kontynuuje działalność pod opieką Jarosława Dzieścielewskiego). Programowo działalność PWW dotyczyła promocji autorów młodych, niezależnych, o kształtujących się postawach artystycznych oraz prezentowaniu artystów uznanych w sztuce współczesnej. Preferencje wystawienne stanowiły żywą reakcję na aktualną wówczas jak i teraz, potrzebę dialogu i weryfikacji w obszarze sztuki najnowszej - nowych mediów czy funkcjonowania sztuki w przestrzeni publicznej i wyłaniających się stąd zjawisk artystycznych. Pracownia, kontynuując poprzednie założenia programowe, wzbogaca je o ideę wymiany i kreatywnego współdziałania.

Uczestnicy wystawy *Dzień kobiet - wolny wybór*: dr hab. Magdalena Gryska, prof. UZ / prof. dr hab. Paulina Komorowska-Birger / dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła, prof. UZ / Karolina Anuszkiewicz / Ada Bednarek / Daria Grabsztunowicz / Joanna Hanć / Agnieszka Jacyno / Jolanda Jedlin / Daria Kiwacz / Laura Kozak / Liwia Litecka / Paula Malewska / Marta Meuss / Ola Mielnińska / Patrycja Morawska / Ewa Orłowska / Małgorzata Paluch / Agata Rowecka / Alina Sądecka / Katarzyna Skorupska / Katarzyna Smugarszewska / Barbara Sochań / Julia Sotkiewicz / Nina Stefaniak / Sylwia Szydłak.

Magdalena Gryska

„Międzynarodowe Warsztaty Projektowe „UPS! Design” w Uniejowie

W dniach 5-9 maja odbyły się w Domu Pracy Twórczej w Uniejowie I Międzynarodowe Warsztaty Projektowe „UPS! Design” zorganizowane przez Wydział Wzornictwa i Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzebińskiego w Łodzi, przy wsparciu Burmistrza Uniejowa Józefa Kaczmarka. W wydarzeniu wzięli udział studenci i pedagodzy Uniwersytetu Zielonogórskiego (Koło Naukowe Kierunków Projektowych „ArtInside”), Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu (Koło Naukowe LOOP), Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (Koło Naukowe Wydziału Architektury Wnętrz), Narodowej Akademii Sztuk Pięknych z Lwowa

oraz reprezentacja organizatora - ASP w Łodzi (Koło Naukowe Wydziału Wzornictwa i Architektury Wnętrz).

W tym terminie odbyło się Pierwsze Uniejowskie Sympozjum Naukowe, w ramach którego zaproszeni goście, reprezentujący kilka ośrodków naukowych, wygłosili serię ciekawych prelekcji, które stanowiły podłoże dyskusji i inspiracji.

„UPS! Design” to ruchomy warsztat twórczy o charakterze naprawczym, usługowym i edukacyjnym. W pierwszej edycji w zespołach interdyscyplinarnych zostały zrealizowane trzy zadania projektowe z obszarów komunikacji wizualnej, wzornictwa i architektury. Obszarem działań była przestrzeń publiczna Uniejowa, a odbiorcami projektów - społeczność lokalna oraz przyjezdna. Przy tworzeniu tematów/zadań obszar Uniejowa został podzielony na trzy strefy: miasta (urban design), parku (public design), rzeki (stream art.).

Zadanie w obszarze miasta - urban design

Pierwsze zagadnienie dotyczyło zdefiniowania komunikatu wizualnego, a zwłaszcza jego roli w przestrzeni publicznej. Powstała koncepcja „miejskiego zegara słonecznego”. Podstawą do realizacji stało się zdefiniowanie wartości jakie niesie naturalna grafika cieni i znalezienie języka wypowiedzi dla zapisu stanów tego zauważonego naturalnego zegara słonecznego.

Dla studentów istotne były nie tylko same znaki-cienie, które tworzyły graficzne obrazy, ale i ich interakcja z fakturą powierzchni. Cienie wybranych obiektów małej architektury posłużyły jako gotowy do odrysowania obraz, ujęty w odpowiednim momencie i godzinie. Poza zapisem

graficznym fragmentu cienia dodano wartość dodatkową - informację o dacie i godzinie dokonania tego zapisu. Działanie to generuje kolejne stany - cienie zanotowane wchodzą w interakcje z naturalnymi cieniami oraz może być kontynuowane. Każdy zanotowany cień to swoisty zapis z przeszłości, cień realny to terażniejszość. Stworzone znaki będą ulegały powolnemu zacieraniu, tak jak cienie, które wraz z cyklem pór roku i zmianą pory dnia bledną.

Public Design dla Parku Uniejowskiego

Projekt karmnika był drugim warsztatowym zadaniem. Przy realizacji tego zadania studenci kierowali się maksymą XVIII-wiecznego japońskiego artysty, Hokusai, który mówił, że jeśli chcesz narysować ptaka musisz stać się

ptakiem. Przeanalizowali problemy związane z tematem dokarmiania ptaków, od bezpieczeństwa, przez łatwość dostępu, uzupełnianie karmy, po zabezpieczenie pokarmu przed warunkami atmosferycznymi. Uwzględnili rozmiary ptaków w parku, proces produkcyjny oraz łatwy montaż, demontaż i czyszczenie karmników.

Dwie koncepcje zostały wybrane do wykonania prototypów ze sklejk. Istotą pierwszego projektu stanowią płaskie formy spięte trzema żebrami, które tworzą solidną konstrukcję, która jest zawieszona na gałęzi. Drugi projekt jest karmnikiem wolnostojącym, montowanym w ziemi. Oszczędny w formie, nawiązuje kształtem do zwykłego domku, narysowanego jedną linią. Posiada miejsce na pokarm sypany oraz haczyk do zawieszenia kolby lub stoniny. Koncepcje zakładają również umieszczenie w okolicy karmników tabliczek z informacją adresowaną do turystów, jakie ptaki występują w parku, co jedzą i czego jeść stanowczo nie powinny.

Stream art na rzece Warty, przepływającej przez Uniejów

Trzecim wyzwaniem było zmierzenie się z potencjałem rzeki Warty, która stanowi element determinujący uniejowski krajobraz. Po transformacji ustrojowej opinią wielokrotnie pojawiającą się w sprawozdaniach urbanistów polskich jest zainteresowanie terenami nadrzecznyymi. Bydgoszcz, Szczecin, Warszawa, Wrocław wracają nad brzegi swoich rzek przekształcając je w bulwary, strefy aktywności fizycznej i relaksu. Tożsamość miasta Uniejowa niewątpliwie „wodą płynie”. Jednak Warta z jej potencjałem ciągle czeka w kolejce na „odkrycie”.

FOT. Z WYDZIAŁU

W procesie wstępnym studenci stworzyli ankiety (pod okiem specjalistki - socjologa Patrycji Kruczkowskiej) i przeprowadzili wywiad środowiskowy. Uzyskane odpowiedzi wskazywały na rzekę, jako barierę dzielącą Uniejów na spokojne centrum i dynamicznie rozwijające się Termy wraz z zamkowym parkiem. Zwrócono uwagę na brak odpowiedniej infrastruktury wzdłuż rzeki oraz oświetlenia, co wieczorami powoduje pustoszenie obszaru plaży. Studenci przedstawili trzy kompatybilne rozwiązania, działające w różnej czasoprzestrzeni: trwałej, sezonowej i jednorazowej. Elementem trwałym było zaproponowanie nowej infrastruktury w postaci pomostu (symbol łączenia dwóch brzegów). Rozwiązaniem działającym sezonowo było wprowadzenie „pływających ogrodów” - platform z roślinnością dryfujących na rzece. Ze względu na warunki, tylko drugi fragment koncepcji, został finalnie zaprezentowany.

Warsztaty zaowocowały prototypami projektów, które umieszczono w docelowych miejscach przeznaczenia. Powstałe realizacje projektowe miały zwrócić uwagę lokalnej społeczności na możliwość tworzenia komunikatów plastycznych, czyniących przestrzeń miejską zróżnicowaną oraz na funkcjonowanie w przestrzeni publicznej, jak też pomóc w promocji Uniejowa jako tzw. dobrej marki.

„Czarny obelisk” w Parku Uniejowskim

Ponadto w ramach działań artystycznych związanych z Międzynarodowymi Warsztatami Projektowymi „UPS! Design” w Uniejowie, zrealizowana została czasowa instalacja „czarny obelisk” - wielkogabarytowy obiekt przestrzenny wykonany z zaawansowanego technologicznie materiału płyt Lapitec. Autorem instalacji jest dr hab. Piotr Szwiec prof. ndzw UAP, a autorami konstrukcji są: mgr inż. Marta Szwiec i prezes firmy Lapitec S.p.a. Roman Walerczyk. Obiekt wykonała i całkowicie sfinansowała firma Lapitec S.p.a. Realizację umieszczono 8 maja 2014 r. w Parku Uniejowskim w bezpośrednim sąsiedztwie Domu Pracy Twórczej i Zamku Arcybiskupów. Jest ona dostępna dla zwiedzających do połowy czerwca 2014 r.

Podsumowując wyniki spotkania jego uczestnicy zgodnie poparli starania Wydziału Wzornictwa i Architektury Wnętrz łódzkiej ASP, aby Międzynarodowe Warsztaty Projektowe jak też Sympozjum Naukowe, stało się imprezą cykliczną, organizowaną co roku w Domu Pracy Twórczej w Uniejowie.

dr hab. Piotr Szwiec, prof. UAP

dr Anna Wrzesień, ASP Łódź,

Wydział Wzornictwa i Architektury Wnętrz

mgr Katarzyna Gotaszewska as., ASP Łódź,

Wydział Wzornictwa i Architektury Wnętrz

mgr Marcjanna Kołat

mgr Joanna Legierska-Dutczak, as., Uniwersytet Zielonogórski,

Wydział Artystyczny

KOMENTARZE

Z nadzieją na kontynuację

Warsztaty „UPS! Design” dla grupy studentów z Warszawy były doświadczeniem wyjątkowym.

Studenci II roku Wydziału Architektury Wnętrz warszawskiej ASP pierwszy raz mieli możliwość pracy w zespole ze studentami z innych polskich uczelni. Pierwszy też raz, każde z nich odwiedziło Uniejów.

Uniejów wydał się wszystkim miejscem magicznym - miasteczko nad Wartą z pięknym zamkiem, po którym oprowadzał pan Wieżomistrz, niesamowity widok z zamkowej wieży, ptaszarnia, w której królował biały paw, źródła termalne, malowniczy most nad rzeką, religijne kuranty wygrywane przez wieżowy zegar na rynku.

Uroki zamkowego parku, zakwaterowanie i praca w pięknym, położonym tuż nad rzeką Domu Pracy Twórczej sprawiała wszystkim ogromną satysfakcję. Każdy z trzech zespołów opracowywał innego typu ważne dla miasta zagadnienie, każde interesujące i w inny sposób potrzebne.

Praca „Zegar słoneczny” to doskonały pomysł na wprowadzenie koloru w szarą tonację centrum miasteczka, a zarazem ślad artystyczny z UPS Design. Grupa opracowująca „Ptasie bistro” dzielnie pracowała na tarasie wsłuchując się w ptasie trele. Modele karmników początkowo powstawały z tektury, potem ze sklejki, analizowano ptasie gatunki, zwyczaje i smaki, a zaprezentowane w parku dwa modele karmników zrealizowane w docelowych materiałach wzbogacą zamkowe otoczenie. Trudny temat „Pływających ogrodów na Warcie” zaowocował rzetelną analizą

socjologiczną oraz malowniczymi pływającymi modelami.

Mamy oczywiście nadzieję na kontynuację tak ciekawej inicjatywy w przyszłym roku.

dr hab. prof. ASP Joanna Stefańska
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Między sztuką a designem

Rozpoczynając rozważania na temat Międzynarodowych Warsztatów Projektowych w Uniejowie nie sposób nie wspomnieć o specyficznym, unikatowym miejscu, w którym się one odbywały. Turystyczna, uzdrowskowa miejscowość, jej specyficzny klimat przeniósł nas - pedagogów i studentów - w inny wymiar czasoprzestrzeni. Różnorodna tematyka warsztatów, związana bezpośrednio z otaczającym krajobrazem oraz strefą miejską nie pozwoliła oderwać się od uroków Uniejowa. Pierwszy temat warsztatów dotyczący dryfujących ogrodów miał na celu połączenie „dwóch światów” - Uniejowa miejskiego i turystycznego. Podobnie drugi - komunikat wizualny w przestrzeni miejskiej. A w wyniku analizy warunków przestrzennych oraz gatunków ptactwa zamieszkałego pobliski park, powstały dwie unikatowe formy będące „ptasim bistro”. Jedną z nich, zasługującą na szczególną uwagę to funkcjonalny, nowoczesny karmnik dla ptaków wykonany ze sklejki będący jednocześnie atrakcyjnym, graficznym znakiem przestrzennym wpisującym się w otoczenie.

Klimat samego miasta, w którym odbywały się warsztaty niewątpliwie wpłynął nie tylko na sposób działania studentów w przestrzeni miasta, na efekty końcowe podejmowanych zadań, ale również sprzyjał nawiązywaniu nowych kontaktów zarówno w gronie studenckim jak i pedagogicznym.

Wszelkierne tematyka zagadnień umożliwiała studentom architektury wnętrz i wzornictwa na działania z pogranicza sztuki i designu. Aura Uniejowa pozwoliła na połączenie odpoczynku z pracą twórczą, co często jest trudnym zadaniem.

dr Anna Owsian-Matyja
Zakład Architektury Wnętrz i Rzeźby
Instytut Sztuk Wizualnych, Wydział Artystyczny UZ

UNIEJÓW. DUALIZM MIASTA.

Dystans właściwy turystyce spowodował, że studentom udało się zaproponować dla przestrzeni publicznych usytuowanych w różnych punktach miasta zwracające uwagę rozwiązania projektowe. Jednym z założeń projektowych było między innymi przywrócenie przestrzeni publicznych mieszkańcom. Zagadnienie jest bardzo ważne w przypadku Uniejowa - urokliwej miejscowości uzdrowskiej położonej 50 km od miasta Łodzi i 170 km od Warszawy, urzekającej swoim spokojem i kameralną, ludzką skalą. Dominującą rolę społeczną i kulturotwórczą stanowi kompleks termalno-basenowy oraz XIV-wieczny Zamek Arcybiskupów Gnieźnieńskich wraz z Domem Pracy Twórczej i kilkunastokilometrowym parkiem. Miejscowość przecięta jest na pół wstęgą rzeki Warty, która zasadniczo dzieli część turystyczną od części zamieszkałej przez autochtonów. Owocem otwartego podejścia władz miasta Uniejów do kształtowania krajobrazu kulturowego są właśnie warsztaty „UPS! Design”, które dały możliwość dialogu na poziomie władzarze - projektanci.

Interesującą propozycją studentek skierowaną do autochtonów i do turystów był „Zegar słoneczny”. Na uwagę zasługują również dwa pozostałe zadania projektowe - karmniki dla ptaków oraz pływające ogrody.

Tego typu działania z pogranicza grafiki, projektowania krajobrazu i sztuki mają szansę uatrakcyjnić Uniejów, świetnie sprawdzą się tu w dalszej perspektywie i bawić jednocześnie różne grupy odbiorców. Nowoczesne, unikatowe rozwiązania przestrzenne i mała architektura, zaprojektowane z myślą o tej konkretnej, wyjątkowej miejscowości z pewnością przyciągnęłyby turystów.

mgr Patrycja Mikołajczak, as.
Wydział Architektury i Wzornictwa, Katedra Bioniki,
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu

Znaki w przestrzeni uzdrowiska - zaproszenie do gry „tu i teraz”

W trakcie międzynarodowych warsztatów projektowych „UPS! Design” wyróżniliśmy wyraźnie dwa odrębne światy, wydzielone także w sposób terytorialny rzeką Wartą. Wprowadzając elementy znaków plastycznych, zachęciliśmy do spojrzenia wnikliwiej - do swoistej gry „tu i teraz”.

Niezwykła miejscowość Uniejów, licząca około 3 tysięcy mieszkańców, od 2011 r. jest miejscowością uzdrowską z ciekawą i ambitną wizją dalszego rozwoju infrastruktury uzdrowiska. Intrygujące znaki i formy w kurortach turystycznych intrygują, zadziwiają i przyciągają kolejnych gości. Wprowadzenie gry - zabawy niebanalnym designem, ma szansę uatrakcyjnić miejscowości uzdrowskie, takie jak Uniejów.

Jedno z zagadnień warsztatowych „urban design”, bezpośrednio kierowało do gry miejskiej, znaku w terenie. Pozostałe zadania projektowe i wzornicze również odnosiły się do gry: gry bezpośrednim znakiem, gry w zdefiniowanej przestrzeni, ale i gry intrygującą formą wzorniczą, gry w obszarze miasta-uzdrowiska, gry na terenie parku, gry formą w przestrzeni rzeki, gry zachęcającej do ożywienia i integracji wymienionych dwóch światów... Zarówno urozmaicenie parku oryginalnymi formami karmników, poidel dla ptaków, jak i koncepcja ożywienia rzeki, znaki w przestrzeni miejskiego krajobrazu oraz działający skłą obelisk, stanowiły wstęp do kolejnych poszukiwań form dla przestrzeni publicznych, które włączą do wymienianej gry. Zaintrygują złamaniem reguł przyjętych, zastanych w oczywistym krajobrazie i naszym myśleniem z „Gry w klasy” Julio Cortáзара: „Jakim cudem tu jesteśmy, jak mogliśmy spotkać się tu dzisiaj, jeżeli nie przez prostą grę złudzeń, reguł przyjętych i uznanych, talia kart w ręku obłąkane-go...” - zastanowią, pobudzą do spojrzenia inaczej.

mgr Joanna Legierska-Dutczak
Zakład Architektury Wnętrz i Rzeźby,
Instytut Sztuk Wizualnych, Wydział Artystyczny UZ